

✓ بررسی و تقدّماده
(۲۸) قانون مجازات
جرایم نیروهای
مسلح

جرم تخلیه اطلاعاتی

قاسم کرامت

(کارشناس ارشد حقوق فصولی)

چکیده:

ماده (۲۸) قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۸۲ راجع به جرم تخلیه اطلاعاتی است. این جرم با این عنوان خاص و با این کیفیت و شرایط تا قبل از تصویب قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ سابقه‌ای در قوانین موضوعه نداشته است. در این مختصر پس از مقدمه‌ای کوتاه، ابتدا جرم تخلیه اطلاعاتی تعریف و پس از شرح و توضیح ماده (۲۸) به تبیین اشکالات و انتقادات وارد بر آن پرداخته و در نهایت از مباحث صورت گرفته نتیجه‌گیری خواهد شد.

کلیدواژه‌ها: تخلیه اطلاعاتی، دشمن، اطلاعات و اسناد طبقه‌بندی شده

الف) مقدمه

جرم و بزه‌کاری، پدیده‌ای دیرینه و از سابقه‌ای به اندازه عمر بشر برخوردار است و همانند تمامی پدیده‌های اجتماعی، در گذر زمان و به موازات پیشرفت بشر در زمینه‌ها و رشته‌های مختلف و گسترش و پیچیده‌تر شدن

اجتماعات انسانی، پدیده بزه‌کارانه نیز پیچیده‌تر شده است؛ و بزه‌کاران در ارتکاب جرایم، برای تسهیل در وصول به نتیجه و همچنین کاهش هزینه‌ها و خطرات و تبعات منفی آن که ناشی از گرفتار شدن آنها در چنگ قانون است، همواره تلاش کرده و می‌کنند از ابزارهای نوین و شیوه‌های بهتر و پیچیده‌تری استفاده نمایند. جمع‌آوری اطلاعات از سایر

کشورها و گروه‌ها، به خصوص کشورها و گروه‌های دشمن و خصم که از قدیمی‌ترین جرایم است از این تغییر و تحول مستثنا نبود و در راستای پیشرفت علم و اختراع وسایل و سیستم‌های پیشرفته ارتباطی، شیوه‌های آن تنوع و پیچیدگی بیشتری پیدا کرده است. یکی از شیوه‌های نوین، پیچیده، بسیار کم هزینه و بی‌خطر جمع‌آوری اطلاعات دارای

طبقه‌بندی در حال حاضر تخلیه اطلاعاتی می‌باشد که دشمن و بیگانگان برای کسب اطلاعات مورد نیاز خود، اغلب از طریق تلفن و با استفاده از عناوین، اسامی و القاب دروغین و دیگر شیوه‌های اغواکننده و فریبنده نظیر تقلید صدا، اعتماد مخاطب را جلب و اطلاعات مورد نظر را از او دریافت می‌نمایند.

ب) تعریف جرم تخلیه اطلاعاتی

قانونگذار در قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح و سایر قوانین، از جرم تخلیه اطلاعاتی تعریفی ارائه نکرده است و آنچه در قانون راجع به این جرم پیش بینی شده توصیف مرتکب و بیان شرایط تحقق جرم است. لیکن با عنایت به مطالب ذکر شده در قسمت مقدمه، تخلیه اطلاعاتی، یعنی دسترسی دشمن و بیگانگان به اخبار و اطلاعات دارای طبقه‌بندی و ارزشمند نظام با همکاری ناآگاهانه دارندگان اخبار و اطلاعات موصوف است. بنابراین، با توجه به مفاد ماده (۲۸) ق.م.ج.ن.م، در تعریف این جرم می‌توان گفت: «تخلیه اطلاعاتی عبارت از افشای اسناد یا اطلاعات طبقه‌بندی شده، نزد دشمنان و یا بیگانگان، در نتیجه اغفال و فریب دارندگان آموزش دیده آن اطلاعات است.» منظور از افشا در تعریف اعم از بیان اطلاعات و مفاد اسناد دارای طبقه‌بندی و ارائه یا ابراز آنها به هر شکل ممکن است و بر اساس ماده (۱) قانون مجازات انتشار و افشای اسناد محرمانه و سری دولت، اسناد طبقه‌بندی شده اسنادی است که افشای آنها مغایر با مصالح دولت و یا مملکت و یا مغایر با مصالح خاص مربوط به وظایف و فعالیت‌های وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و شرکت‌های دولتی باشد؛ و به استناد ماده (۱) آیین‌نامه طرز نگاهداری اسناد سری و محرمانه دولتی و طبقه‌بندی و نحوه مشخص نمودن نوع اسناد و اطلاعات، اسناد دارای طبقه‌بندی به چهار طبقه محرمانه، خیلی محرمانه، سری،

بکلی سری تقسیم می‌شود. هر چند منظور از بیگانگان که همان اتباع سایر کشورها می‌باشد، روشن و مشخص است، ولی تا قبل از تصویب قانون اخیر مجازات جرایم نیروهای مسلح، در بیان منظور از کلمه دشمن و اینکه دشمن در مقاطع مختلف به چه کسانی گفته می‌شود اقوال متفاوتی وجود داشت که این مشکل با تصویب قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح در سال ۱۳۸۲ مرتفع گردد. برابر ماده (۲۵) این قانون: «منظور از دشمن عبارت است از: اشرار، گروه‌ها و دولتهایی که با نظام جمهوری اسلامی ایران در حال جنگ بوده یا قصد براندازی آن را دارند و یا اقدامات آنان بر ضد امنیت است.

تبصره: هرگاه برای دادگاه، تشخیص دشمن یا دولت متخاصم محرز نباشد موضوع از طریق قوه قضاییه از شورای عالی امنیت ملی استعلام و نظر شورای مذکور ملاک خواهد بود.»

عبارت «آموزش دیده» در تعریف، ناظر به آموزش‌هایی است که دارندگان اطلاعات طبقه‌بندی شده می‌بایست در خصوص

دسته دیگر از افراد نظامی که

در صورت اغفال شدن توسط عوامل دشمن یا بیگانگان و تخلیه، قابل تعقیب و مجازات به استناد ماده (۲۸) نمی‌باشند، کسانی هستند که آموزش لازم را در فصول حفظ اطلاعات دارای طبقه‌بندی طی نکرده‌اند؛ همین افرادی در صورت تخلیه شدن و دادن اطلاعات دارای طبقه‌بندی، به دلیل اینکه یکی از شرایط ذکر شده در متن ماده را ندارند از شمول ماده مورد بحث فارغ می‌باشند.

چگونگی حفاظت از این اطلاعات فرا گرفته باشند. هر چند عنصر آموزش چگونگی حفظ اطلاعات، یکی از وجوه تمایز بین جرایم مذکور در مادتين (۲۷) و (۲۸) قانون مجازات جرایم ن.م، می‌باشد، لیکن وجود عامل اغفال و فریب توسط دشمنان و بیگانگان که علت اصلی وقوع جرم تخلیه است، عمده‌ترین وجه تمایز این جرم با جرم مذکور در ماده (۲۷) است. به عبارت دیگر، اگر افشای اطلاعات دارای طبقه‌بندی بر اثر بی احتیاطی یا بی‌مبالاتی یا سهل‌انگاری یا عدم رعایت نظامات دولتی، بدون وجود عامل اغفال و فریب توسط دشمنان یا بیگانگان صورت گیرد، جرم مشمول ماده (۲۷) خواهد بود و مرتکب به استناد این ماده می‌بایست محکوم و مجازات شود. از مطالب معنونه استفاده می‌شود که در جرم تخلیه اطلاعاتی دو فعل صورت می‌گیرد: یک فعل توسط دشمنان یا بیگانگان و فعل دیگر توسط افراد نظامی دارندگان اطلاعات و اسناد طبقه‌بندی شده، و بدین ترتیب این پدیده بزحکارانه دو فاعل دارد که عبارتند از فرد تخلیه‌کننده و فرد تخلیه شده؛ تخلیه‌کننده فاعل آگاه و قاصدی است که با اتخاذ شیوه‌های گوناگون، مبادرت به فریب قربانی خود و تحصیل اسناد و اطلاعات ارزشمند طبقه‌بندی شده می‌کند، و تخلیه شده فاعل غافل است که در نتیجه بی‌مبالاتی و عدم توجه به اصول حفاظتی و رعایت نکردن این اصول توسط بیگانگان و یا عوامل دشمن فریفته می‌شود و اقدام به افشای اطلاعات دارای طبقه‌بندی می‌نماید. فعل هر یک از دو طرف، یعنی تخلیه‌کننده و تخلیه‌شونده، دارای عنوان خاص و جداگانه مجرمانه می‌باشد. جرم تخلیه اطلاعاتی ناظر به عمل فرد تخلیه‌شونده است که با ناآگاهی و در اثر فریب و اغوا، اطلاعات خود را در اختیار طرف مقابل قرار می‌دهد.

ج) شرح و توضیح ماده (۲۸)

در قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح

قبلی، ماده‌ای شبیه ماده (۲۸) وجود نداشت، لیکن به دلیل اینکه طی سالهای گذشته موارد بسیاری وجود داشته که نظامیان توسط دشمنان نظام مقدس جمهوری اسلامی تخلیه اطلاعاتی شده‌اند و پرونده‌های متعددی در محاکم نظامی در این خصوص تشکیل گردیده، قانونگذار در تدوین و تصویب قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح جدید با در نظر گرفتن این موضوع و به تبعیت از قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ که این جرم را در ماده (۵۰۶) خود برای افراد غیر نظامی پیش‌بینی کرده مبادرت به وضع ماده (۲۸) و پیش‌بینی جرم تخلیه اطلاعاتی برای افراد نظامی نموده است. ماده (۲۸) ق.م.ج.ن.م.م، چنین مقرر می‌دارد: «هر نظامی که پس از آموزش لازم در مورد حفظ اطلاعات طبقه‌بندی شده، در اثر بی‌مبالاتی و عدم رعایت اصول حفاظتی، توسط دشمنان و یا بیگانگان تخلیه اطلاعاتی شود به یک تا شش ماه حبس محکوم می‌گردد.»

از آنجا که مرتکبین جرم تخلیه اطلاعاتی با عدم آگاهی و در نتیجه اغفال، اطلاعات خود را در اختیار دشمنان یا بیگانگان قرار می‌دهند معمولاً به ماهیت طرف مقابل پی نمی‌برند و او را فردی خودی می‌پندارند و در نتیجه این پندار غلط که ناشی از بی‌مبالاتی و بی‌احتیاطی آنان است مرتکب عمل مجرمانه می‌شوند. بنابراین، جرم تخلیه اطلاعاتی از جمله جرایم غیر عمدی است که عنصر روانی آن از خطای جزایی تشکیل شده و قانونگذار نیز در ماده مذکور با استفاده از عبارت "در اثر بی‌مبالاتی و عدم رعایت اصول حفاظتی" به این موضوع تصریح نموده است. عنصر مادی جرم تخلیه اطلاعاتی نیز با توجه به تعریف ارائه شده، توضیحات داده شده در سطور پیشین و با در نظر گرفتن مفاده ماده (۲۸)، عبارت از دادن اطلاعات دارای طبقه‌بندی به دشمنان و یا بیگانگان است. مرتکب جرم، یعنی فردی که در اثر اغفال شدن توسط

فردی که به او آموزشهای لازم در خصوص چگونگی مفظ اطلاعات را داده‌اند و به رغم آن آموزشها، بی‌احتیاطی یا بی‌مبالاتی کرده و اطلاعات طبقه‌بندی شده را به دشمنان بدهد نسبت به کسی که آموزشهای موصوف را ندیده و به صورت غیر عمدی باعث از بین رفتن اطلاعات طبقه‌بندی شده یا افشای آنها نزد فرد کاملاً مورد اعتمادی گردد به مجازات کمتری محکوم می‌شود و فرد افسیر باید مجازات شدیدتری را تحمل نماید.

دشمنان مبادرت به دادن اطلاعات طبقه‌بندی شده می‌کند به صراحت ماده مورد بحث حتماً باید نظامی باشد. منظور از افراد نظامی، اعضا و کارکنان نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران است که به استناد ماده (۱) قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح عبارتند از: - کارکنان ستاد کل نیرو و های مسلح جمهوری اسلامی ایران و سازمانهای وابسته؛ - کارکنان ارتش جمهوری اسلامی ایران و سازمانهای وابسته؛ - کارکنان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران و سازمانهای وابسته و اعضای بسیج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی؛ - کارکنان وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمانهای وابسته؛ - کارکنان مشمول قانون نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران؛ - کارکنان وظیفه از تاریخ شروع خدمت تا پایان آن؛ - محصلان موضوع قوانین استخدامی نیروهای مسلح، محصلان مراکز آموزش نظامی و انتظامی در داخل و خارج از کشور و نیز محصلان مراکز آموزش وزارت دفاع؛

- کسانی که به طور موقت در خدمت نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران هستند و طبق قوانین استخدامی نیروهای مسلح در مدت مزبور از اعضای نیروهای مسلح محسوب می‌شوند.

مرتکب جرم علاوه بر وصف نظامی بودن، می‌بایست آموزش لازم در مورد حفظ اطلاعات طبقه‌بندی شده را نیز دیده باشد تا بتوان به استناد این ماده او را محکوم و مجازات نمود. اکنون سؤال قابل طرح در اینجا این است که اگر نظامی آموزش دیده در تخلیه‌ای که توسط دشمنان و یا بیگانگان می‌شود اطلاعات فاقد طبقه‌بندی ولی دارای ارزش برای تخلیه کننده را ارائه نماید، آیا جرم موصوف تحقق یافته و فرد به اتهام ارتکاب جرم تخلیه اطلاعاتی قابل تعقیب است یا خیر؟ برای توضیح بیشتر سؤال لازم است بیان شود که فرد تخلیه کننده برای رسیدن به منظور و مقصود خویش که همانا دستیابی به اطلاعات طبقه‌بندی شده می‌باشد نیاز به اطلاعات اولیه‌ای نظیر شماره تلفن هدف، مشخصات کلی هدف، اسامی افراد و مراکز مرتبط و... دارد تا در تماس با فرد مورد نظر خویش، از آنها استفاده کرده و او را فریب دهد. این اطلاعات ممکن است فاقد طبقه‌بندی و تهیه آنها از راههای مختلفی امکان پذیر باشد، با این حال اگر دشمن اطلاعات موصوف را از طریق تخلیه اطلاعاتی یک فرد نظامی آموزش دیده کسب کند، آیا این فرد نظامی به استناد ماده (۲۸) قابل مجازات می‌باشد؟

هر چند این اطلاعات ارزشمند بوده و به دشمن داده شده و دشمن نیز از آنها در راستای ارتکاب جرم استفاده خواهد کرد، لیکن با توجه به متن ماده و عبارات به کار رفته در آن، دادن اطلاعات فاقد طبقه‌بندی به دشمنان و بیگانگان مشمول عنوان تخلیه اطلاعاتی نمی‌گردد و به استناد ماده موصوف، مرتکب این عمل قابل مجازات نیست. همچنین این

فرد هر چند ارتکاب جرم توسط تخلیه‌کننده را تسهیل نموده اما به دلیل عدم وجود وحدت قصد بین او و عامل دشمن یا بیگانه نمی‌توان او را به عنوان معاون جرم تلقی و تعقیب نمود.

دسته دیگر از افراد نظامی که در صورت اغفال شدن توسط عوامل دشمن یا بیگانگان و تخلیه، قابل تعقیب و مجازات به استناد ماده (۲۸) نمی‌باشند، کسانی هستند که آموزش لازم را در خصوص حفظ اطلاعات دارای طبقه‌بندی طی نکرده‌اند؛ چنین افرادی در صورت تخلیه شدن و دادن اطلاعات دارای طبقه‌بندی، به دلیل اینکه یکی از شرایط ذکر شده در متن ماده را ندارند از شمول ماده مورد بحث خارج می‌باشند. علاوه بر اینها، اگر افراد نظامی آموزش دیده توسط کسانی تخلیه شوند که دشمن یا بیگانه به حساب نمی‌آیند، در چنین حالتی باز هم جرم تخلیه اطلاعاتی محقق نمی‌گردد و این افراد به اتهام ارتکاب این جرم قابل تعقیب و مجازات نمی‌باشند.

د) نقد ماده (۲۸) و بیان ایرادات و اشکالات موجود در آن

قانون نگذار در مواد (۲۶)، (۲۷) و (۲۸) ق.م.ج.ن.م، مسئله افشای اسرار و اطلاعات و اسناد طبقه‌بندی شده را که ممکن است به صورت عمدی و یا غیر عمدی ارتکاب یابد پیش‌بینی کرده و مورد حکم قرار داده است؛ و همان‌طور که توضیح داده شد، ماده (۲۸) قسم خاصی از افشای غیر عمدی اطلاعات و اسناد دارای طبقه‌بندی را که اصطلاحاً تخلیه اطلاعاتی نامیده شده بیان می‌کند. از دقت و تأمل در مقررات مواد مزبور پی به ابهامات، ایرادات و اشکالات موجود در ماده (۲۸) برده می‌شود که عبارتند از:

قانون‌گذار، جرم تخلیه اطلاعاتی را بدون اینکه تعریف نماید پیش‌بینی و حکم آن را بیان نموده است. این نقص موجب ابهام در تشخیص حدود و ثغور و شناخت مصادیق جرم

به صورت دقیق می‌گردد.

طی کردن آموزش‌های لازم در مورد حفظ اطلاعات طبقه‌بندی شده به‌عنوان یکی از شرایط تحقق جرم در متن ماده ذکر و بیان گردیده است. مطلبی که در این خصوص مسکوت باقی مانده و به صورت دقیق مشخص نشده این است که منظور از آموزش لازم در متن ماده مورد بحث، چه آموزشی و در چه سطحی و با چه کیفیتی می‌باشد؟ آیا آموزش باید ضمن دوره‌های کلاسیک دانشکده‌های نظامی و دوره‌های رسمی مدرک‌دار در آموزشکده‌های مربوط باشد یا اینکه شرکت فرد در جلسات و سخنرانی‌های پراکنده و توجیهی نیز کفایت می‌کند؟ آیا صدور دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌های توجیهی در زمینه رعایت اصول حفاظتی و نصب اعلامیه‌ها و پوسترها و مواردی از این قبیل، محقق‌کننده شرط مذکور در ماده می‌باشد یا خیر؟ به نظر می‌رسد در این زمینه لازم است توسط قانون‌گذار رفع ابهام شود و تا آن زمان می‌بایست به پیروی از اصول و قواعد کلی حقوقی و در نظر گرفتن نفع و صلاح متهم، صرف اعلام بیگان خدمتی مبنی بر توجیه

✓ اگر افشای اطلاعات دارای طبقه‌بندی بر اثر بی‌احتیاطی یا بی‌مبالاتی یا سهل‌انگاری یا عدم رعایت نظامات دولتی، بدون وجود عامل اغفال و فریب توسط دشمنان یا بیگانگان صورت گیرد، جرم مشمول ماده (۲۷) فواید بود و مرتکب به استناد این ماده می‌بایست محکوم و مجازات شود.

بودن و آموزش دیده بودن متهم کافی برای این منظور تلقی نشود، بلکه باید طی شدن آموزش‌های لازم به صورت مستند و مستدل اثبات شود.

با توجه به غیر عمدی بودن جرم تخلیه اطلاعاتی می‌بایست قانون‌گذار همانند ماده (۲۷) مصادیق خطای جزایی را به صورت کاملتری بیان می‌نمود و یا حداقل عبارت "بی‌احتیاطی" را در کنار اصطلاح "بی‌مبالاتی" در متن ماده (۲۸) می‌گنجاند. این نیز ایراد دیگری متوجه ماده مورد بحث نموده است. نکته دیگر اینکه قانون‌گذار به رغم مشروط و منوط کردن تحقق جرم مذکور در ماده (۲۸) به شرایطی چون دیدن آموزش لازم و بیگانه یا دشمن بودن طرف مقابل، مجازات آن را نسبت به ماده (۲۷) که فاقد قید و شرط می‌باشد خفیف‌تر در نظر گرفته است، که این تخفیف مجازات بنا به دلایل زیر غیر قابل توجیه به نظر می‌رسد: دلیل اول اینکه افرادی مشمول ماده (۲۸) قرار می‌گیرند که آموزش لازم در مورد حفظ اطلاعات طبقه‌بندی شده را دیده‌باشند و پس از گذارندن این آموزش و آشنایی با مسائل، دچار خطا و لغزش گردیده و تخلیه اطلاعاتی می‌شوند، در صورتی که افرادی که به استناد ماده (۲۷) به دلیل ارتکاب جرمی مشابه و چه بسا با تبعات منفی کمتر، به مجازات شدیدتری محکوم می‌شوند ممکن است چنین آموزش‌هایی را ندیده باشند. این در حالی است که تقصیر به‌کارگیری افراد آموزش ندیده در امور طبقه‌بندی شده متوجه خود افراد نیست. دلیل دیگر این که، کسانی به استناد ماده (۲۸) قابل مجازات هستند که توسط دشمنان یا بیگانگان تخلیه اطلاعاتی شده‌اند و به عبارت دیگر، اطلاعات طبقه‌بندی شده خود را نزد دشمنان و بیگانگان افشا نموده‌اند. لیکن چنانچه فرد در اثر خطا و سهل‌انگاری موجب افشای همین اطلاعات نزد افراد عادی نظیر اقوام، دوستان، همکاران و ... گردد که

دشمن و بیگانه هم نیستند و چه بسا افراد فاقد سابقه و مورد اعتماد و اطمینانی نیز باشند یا اینکه متهم اصلاً موجب افشای اطلاعات طبقه بندی شده هم نگردد، اما در اثر سهل انگاری سبب از بین رفتن آنها شود، به رغم اینکه ضرر و زیان وارد شده به نیروهای مسلح و نظام در موارد اخیر به مراتب کمتر و در قیاس با دادن اطلاعات به دشمنان و بیگانگان تبعات منفی آن بسیار ناچیز و غیر قابل مقایسه است، متهم اخیر می‌بایست به استناد ماده (۲۷) متحمل محکومیت شدیدتری گردد. به عبارت دیگر، فردی که به او آموزش‌های لازم در خصوص چگونگی حفظ اطلاعات را داده‌اند و به رغم آن آموزش‌ها، بی‌احتیاطی یا بی‌مبالاتی کرده و اطلاعات طبقه بندی شده را به دشمنان بدهد نسبت به کسی که آموزش‌های موصوف را ندیده و به صورت غیر عمدی باعث از بین رفتن اطلاعات طبقه بندی شده یا افشای آنها نزد فرد کاملاً مورد اعتمادی گردد به مجازات کمتری محکوم می‌شود و فرد اخیر باید مجازات شدیدتری را تحمل نماید.

(۵) ابهام دیگری که در راستای نکته قبلی وجود دارد، این است که در صورت عدم هر یک از شرایط ذکر شده در ماده (۲۸) (دیدن آموزش لازم، بیگانه یا دشمن بودن طرف مقابل) آیا باید مرتکب را از مجازات معاف نمود یا این که او را به استناد ماده (۲۷) باید مورد تعقیب قرار داده و مجازات کرد؟ هر چند با در نظر گرفتن سیاق ماده (۲۸) و نحوه نگارش آن باید گفته شود که با عدم وجود هر یک از شرایط، مرتکب را نباید مجازات نمود، اما چون عمل مرتکب در هر صورت از مصادیق افشای اطلاعات دارای طبقه بندی است با توجه به مفاد ماده (۲۷) و از آنجا که قانونگذار در این ماده تحقق جرم افشای اطلاعات را منوط و مشروط به طی کردن آموزش‌های لازم و دشمن یا بیگانه بودن طرف مقابل نکرده است، به نظر می‌رسد افراد آموزش ندیده‌ای که توسط دشمنان یا بیگانگان تخلیه

اطلاعاتی می‌شوند و همچنین افراد آموزش دیده‌ای که تخلیه‌کنندگان آنها دشمن و یا بیگانه محسوب نمی‌گردند، ولی صلاحیت اطلاع نسبت به اسناد و اطلاعات دارای طبقه بندی افشا شده را ندارند قابل مجازات به استناد ماده (۲۷) می‌باشند. این ماده چنین مقرر می‌دارد: «هر نظامی که بر اثر بی‌احتیاطی یا بی‌مبالاتی یا سهل انگاری یا عدم رعایت نظامات دولتی موجب افشای اطلاعات و تصمیمات یا فقدان و یا از بین رفتن اسناد و مدارک مذکور در ماده (۲۶) این قانون شود با توجه به طبقه بندی اسناد افشا شده به ترتیب زیر محکوم می‌شود:

(الف) چنانچه اسناد، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان بکلی سری داشته باشد به حبس از شش ماه تا دو سال.
(ب) چنانچه اسناد، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان سری داشته باشند به حبس از سه ماه تا یک سال.
(ج) چنانچه اسناد، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان خیلی محرمانه داشته باشد به حبس از دو ماه تا شش ماه.
تبصره: هرگاه اسناد و مدارک، مذاکرات،

اطلاعات یا تصمیمات عنوان محرمانه داشته باشد از طرف فرمانده یا رئیس مربوطه تنبیه انضباطی خواهد شد.»

(۶) ابهام دیگر این است که در مواد (۲۶) و (۲۷)، اطلاعات و اسناد دارای طبقه بندی محرمانه از شمول عناوین مجرمانه مذکور در این مواد خارج شده است؛ لیکن در ماده (۲۸) اشاره‌ای به این موضوع نگردیده که سکوت در مقام بیان قانونگذار در این مورد ظهور در این امر دارد که جرم تخلیه اطلاعاتی شامل اطلاعات داری طبقه بندی محرمانه نیز می‌باشد. با وجود، این بهتر است از این قسمت نیز رفع ابهام شود.

(۷) آخرین نکته اینکه در ماده (۲۸) بین طبقات چهارگانه اطلاعات و اسناد طبقه بندی شده، تفکیکی صورت نگرفته و برای تمامی آنها یک مجازات پیش بینی شده است که با توجه به تفاوت ارزش و اهمیت اسناد هر طبقه نسبت به اسناد طبقه بعدی و با در نظر گرفتن میزان ضرر و زیانی که از افشای هر کدام از آنها به وجود می‌آید، به نظر می‌رسد این عدم تفکیک به عنوان یک ایراد قابل طرح می‌باشد.

ه) نتیجه‌گیری

با توجه به شأن و منزلت قانون و جایگاه قانونگذار در جامعه و اینکه متن قانونی از معتبرترین متون موجود می‌باشد، سزاوار است که قانونگذار در تنظیم و تدوین متن مواد قانون، دقت و وسواس بیشتری از خود نشان دهد، به گونه‌ای که پس از تصویب تا آنجا که ممکن است این متون فاقد نقص و ایراد باشند؛ لیکن از آنچه بیان گردید و توضیح داده شد، این نتیجه به دست می‌آید که در تهیه و تدوین ماده (۲۸) قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح دقت لازم صورت نگرفته و این ماده، خوب و دقیق تنظیم نشده است و نیاز به بازنگری و اصلاح دارد.

با توجه به غیر عمدی بودن جرم تخلیه اطلاعاتی می‌بایست قانونگذار همانند ماده (۲۷) مصادیق فضای جزایی را به صورت کاملتری بیان می‌نمود و با حداقل عبارت "بی‌احتیاطی" را در کنار اصطلاح "بی‌مبالاتی" در متن ماده (۲۸) می‌گنجاند.

